

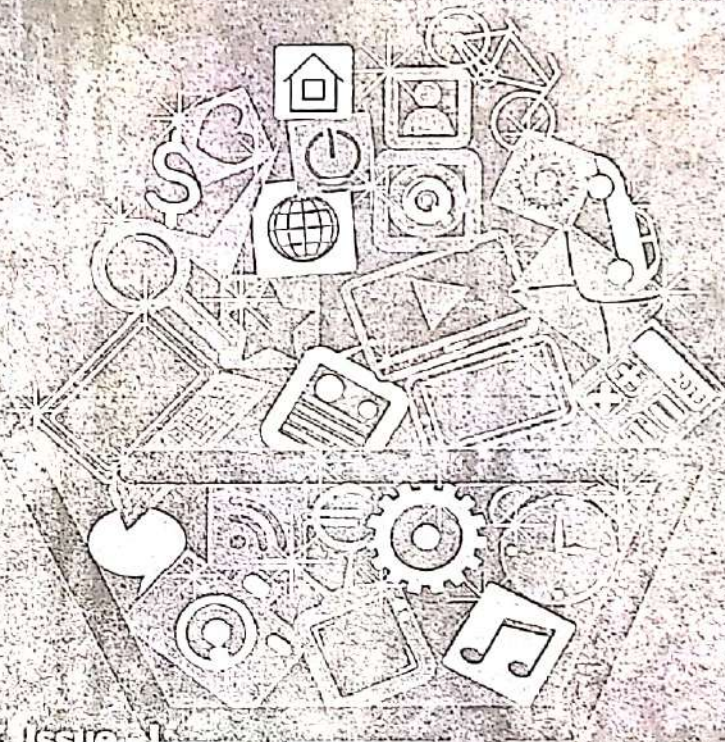

Peer Reviewed Refereed and UGC Listed Journal
(Journal No. 40776)

AJANTA

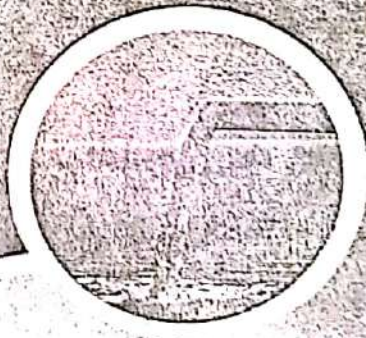
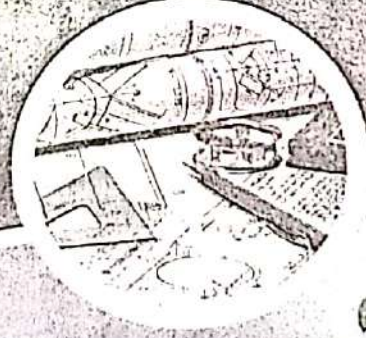

ISSN 2277-6780
AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

Volume - X, Issue - I
January - March - 2021
English / Marathi Part - II / Hindi

IMPACT FACTOR / INDEXING
2019 - 6.399 www.sjifactor.com

AJANTA PRAKASHAN

CONTENTS OF MARATHI PART - III

अ. क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१	संत तुकारामांच्या अर्भगातील भक्ती मूल्य डॉ. अशोक भागुदासराव केंद्रे	१-५
२	संत साहित्यातील लोकार्शिकण डॉ. मपता फुके	६-१०
३	संत ज्ञानेश्वरांच्या हरिपाठातील नामपत्ती प्रा. डॉ. डिगोळे बालाजी विठ्ठलराव	११-१५
४	संत निव्वेबांच्या अर्भगातील 'एवढासा माझा भाव' प्रा. डॉ. कल्याण गोपसर	१६-१८
५	संत साहित्यातील समता विचार डॉ. लोकचंद राणे	१९-२३
६	कालियुगातील महान संत जनसेवानंद श्री सिद्ध सुभाष बाप्या महाराज डॉ. घ. ना. पांचाळ	२४-२६
७	संत काव्योपात्रांच्या अर्भगातील करुणा भाव डॉ. सुशाल प्रकाश विमोरे	२७-३१
८	संत तुकारामांच्या अर्भगाची भाषा जयश्री सुरेश बाबर	३२-३६
९	संत चोखामेळा यांच्या साहित्यातील समतेचे विचार प्रा. वैभव नानासाहेब कांबळे	३७-३९
१०	तुकारामांच्या अर्भगातील निसर्ग आणि शेती विचार प्रा. डॉ. चंद्रकांत शेरखाने	४०-४३
११	सतराव्या शतकात वैज्ञानिक विचारांना जोपासणारा संत - तुकाराम अंबिले प्रा. विजय डी. खुजाराव	४४-४८
१२	संत तुकाराम महाराज यांच्या साहित्यातील वैज्ञानिक दृष्टिकोन प्रा. डॉ. दीपक सूर्यवंशी	४९-५५
१३	वीरशैव तत्वज्ञानातील अष्टावर्ण संकल्पना डॉ. सी. कुलकर्णी पुर. एन.	५६-५९

CONTENTS OF MARATHI PART - III

अ. क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१४	संत जनार्दन्यांच्या अर्भगातील श्रीजीवनवा आदिष्कार प्रा. भायवी सुरेंद्र पवार	६०-६५
१५	संत मुकाबाई यांच्या साहित्यातील तत्त्वज्ञानात्मक विचार डॉ. रत्ना लाला जवरास	६६-७३
१६	वाल्मेकी संमदयाचे ग्रंथतत्त्वज्ञानाचे योगदान रीता श्रीमंताराव कदम	७४-७७
१७	'ज्ञानेश्वरी' तील लोकार्शिकण - एक अभ्यास प्रा. सी. प्रेरणा एन. चव्हाण	७८-८१
१८	संत साहित्यातील भक्ती विचार प्रा. सी. धनश्री राणे	८२-८६
१९	तथागतांचा मध्यम मार्ग "अखिलो अठठडिचको" साजपो सिन्धार्य कोंडीराम	८७-९२
२०	संत साहित्यातील सामाजिक प्रबोधन प्रा. धनंजय भाट	९३-९५
२१	संत साहित्यातील समता विचार प्रा. डॉ. भारती अशोक बेंडाले	९६-१००

तुम्हा म्हणे तोंचि संत, सोशी जनाचे आयात ॥
सुख पाहता जवापाडे । दुःख पर्वता एवढे ॥
दया क्षमा शोती, तेथे देवाची वसती ॥
निरव्याचे बळ । तुम्हा म्हणे तोंचि पळ ॥

सारांश

बाळकरी संप्रदायामध्ये संत तुकाराम महाराजांचे वैचारीक कार्य अलौकिक मानले जाते. जगाच्या कल्याणार्थ संतांची विपुलता- एव सोर बाळकरी सार्वकालीन त्वांच्या कार्यातून अभ्यासता येते. तुम्हाच्या विचारात वैज्ञानिकता पाहिल्या मिळते. सामाजिक, धार्मिक, सांस्कृतिक, आर्थिक यासारख्या विषयांवर अलौकिक तत्वज्ञानात्मक मांडणी त्यांनी आपल्या अभंग रचनेतून केलेली दिसून येते. अज्ञान आणि अंधश्रद्धेत अडकलेल्या समाजाला आपल्या विचारांद्वारे प्रवर्धित करतांना त्यांच्यात सामाजिक परिवर्तन करून कर्मकांडाचे आयात समजून सांगितले. ढोंगीपणावर प्रहार करून माणसातला माणूस जगा झाल्याशिवाय दया, क्षमा, शोती, परोपकार वृत्ती इ. मनुष्यात संचार करत नाही. असे अनेक लोककल्याणकारी विचार त्यांनी आपल्या सामाजिक प्रबोधनातून समाजासमोर मांडल्याने त्यांना लोकशिक्षक म्हणून संबोधले जाते.

संदर्भ ग्रंथ

1. मातळी बाळमयाचा इतिहास - खंड दुसरा - भाग दुसरा (इ.स.1350 ते 1680)
2. संत तुकाराम आणि संत कबीर यांची बोधवदने - डॉ. कृ. ज्ञा. भिंगारकर
3. तुकाराम - डॉ. भालचंद्र नेमाडे, साकेत प्रकाशन, औरंगाबाद
4. संत तुकारामांची जीवनचिन्ता - डॉ. ल. का. मोहरीर
5. संत साहित्य व लोकसाहित्य - डॉ. तुकार चानवडकर, कुसुमाग्रज प्रकाशन, नाशिक
6. श्री. तुकाराम चरित्र - ल. रा. पांगारकर, पुणे.
7. महाराष्ट्र सारस्वत - वि. ल. भावे, मुंबई

१२. संत तुकाराम महाराज यांच्या साहित्यातील वैज्ञानिक दृष्टिकोन

प्र. डॉ. दीपक सुर्ववंशी

मपठी विभाग, शिक्षण महर्षी ज्ञानदेव मोहंकर महाविद्यालय, कळंबं.

प्रस्ताविक

महाराष्ट्र भूमी 'संत-महंत' 'संजनांची भूमी' असून गोदेच्या तीरावर अनेक प्रवाह निर्माण झालेले दिसून येतात. संतानी आपल्या उपदेशातून सामाजिक शाश्वत जीवनमूल्य सांगितली. संतसाहित्याची निर्मितीच मुळात 'अवघाची संसार सुखाचा कर्षण' अन्वये मरीन ति-ही लोक या उदेशाने झाली असून 'अवघे विश्वचि माझे घर ही उदात्त भावना त्यांच्या कार्यात दडलेली आहे. त्यांनी समाजप्रबोधनाचे केलेले कार्य अन्मोल असून समाजाच्या जडणघडणीत त्यांचे विचार दीपस्तंभप्रमाणे आहेत.

दगडाला देव म्हणून त्यात ईश्वर शोधण्याच्या भोवत्यामावड्या वारकऱ्यांची प्रेरणा म्हणजे संतश्रेष्ठ निवृत्ती, ज्ञानेश्वर, एकनाथ, नामदेव आणि तुकाराम महाराज अंतल्याचो सांगितली जाते. संत नामदेवांनी आध्यात्मिक लोकाशाहीची विचार आणि कृतीतून उभारणी केली आहे. नोपणाची निवृत्ती म्हणून पहिला निवृत्तीनाथ, निवृत्ती झाल्याशिवाय ज्ञान येत नाही, म्हणून दुसरा ज्ञानदेव, ज्ञान प्राप्त झाले की जीवन मार्ग सोपा होतो, म्हणून तिसरा सोपान आणि ज्ञान सोप्या मार्गाने गेते की ते अल्पा मुक्त होते, म्हणून चौथी मुक्ताई: निवृत्ती, ज्ञानदेव, सोपान व मुक्ताई म्हणजेच मानवी मनाच्या अवस्था असल्याचे वारकरी संप्रदायात सांगितले जाते. संतांनी केवळ मार्गदर्शन केले नाही, तर प्रपंच करून परमार्थ आणि सुखी राहण्याचा उपदेश दिला आहे. याबाबतीत सर्वश्रुत असलेला १३ व्या शतकातील बहिष्णाबाईचा अभंग समर्थक आहे.

'संत कृपा झाली । इमारत फळा आली ।

ज्ञानदेवे रचिला घाय उजारिले देवातया ।

नामा तयाचा शिंकर । तेने केला विस्तार ।

जगार्दन एकनाथ । खंय दिला भगवत

तुम्हा झालातें कळस । भजन करा सायकस ॥'

१७ व्या शतकात आपल्या वयाची ४२ वर्षे तुकाराम महाराजांनी मानच जालीच्या उन्वती व कल्याणसाठी वेचते. खऱ्या अर्थाने अनेक जाती धर्म परंपरेत अडकून पडलेल्या बसुजत समाजाचे प्रबोधन करण्याचे एक मोठे कार्य संत तुकाराम यांनी केले आहे. अंधश्रद्धा, कर्मकांड, तीर्थयात्रा, यज्ञयाग, दुष्काळाची, प्रत्यूहकाल्य, नवससायास, अंगात येणे, जाणूदोषण, भयपार, अतिरेषिपणा आणि भौदुगिरी अशा अनेक विकृत बाबींवर प्रहार करून लोकशिक्षकांची भूमिका रजावली. समाजप्रबोधनाचे कार्य केले. सर्वच स्तरातून

होगार्या अंधश्रद्धांचे निर्मूलन करण्यासाठी विज्ञाननिष्ठा हाती घेतली. प्रत्येक रचनांमधून समाज पुरुषाला जागृत करण्याचे काम केले.

शोषनिंबपाची उद्दिष्टे

- संत तुकारामांच्या वारकरी संप्रदायातील कार्याचा आढावा घेणे.
 - समाजाला केलेला उपदेश परखड भूमिका विचारात घेणे.
 - तुकारामांचे अमंग रचनेतून आलेले विविध विचार जसे पर्यावरण अंधश्रद्धा विज्ञानवादी भूमिका समजून घेणे.
 - तत्कालीन समाजाला धर्माच्या जोखडाखाती असलेला यहुजन वर्गीला बाहेर काढतो, याची नीमांसा करणे.
 - विविध वाङ्मयाच्या इतिहासातील गंधातून अभिव्यक्त झालेले तुकाराम अभ्यासणे.
 - संत तुकाराम व वारकरी संप्रदाय यांच्यातील परस्पर अनुबंध विचारात घेणे.
 - प्रस्तुत शोषनिंबपामध्ये तुकारामांनी समाज केलेला उपदेश समजून घेणे.
- शोषनिंबपाची गृहितके
- संत तुकाराम हे विद्वेसी संत होते.
 - प्रपंचात राहून परमार्थ सापत्ना येतो. ही भूमिका त्यांनी मांडली.
 - तुकाराम महाराजांनी आपल्या गाथेतून विविध विषयांवर अमंग रचना केली.
 - तुकाराम महाराजांची गाथा ही भारतीय समाजासमोर आदर्श आहे.
 - कष्टतून व संघर्षातून सन्मार्गाने जीवन जगण्याचा उपदेश केला.
 - तुकारामांच्या अमंग रचनेत पराकोटीची संवेदनशीलता दिसून येते.
 - तुकाराम हे सरळमार्गी वारकरी संप्रदायातील संत होते.

संशोषनपद्धती

प्रस्तुत शोषनिंबप लेखनासाठी वर्णनात्मक, शिक्षणात्मक अभ्यासपद्धतीचा अवलंब केला आहे. दुय्यम साधने, प्रकाशित ग्रंथ, वृत्तपत्रे व विविध संदर्भ ग्रंथांचा आधार घेतला आहे. वारकरी संप्रदायात जेव्हायला वाट वाढल्यानंतर ताटाभोवती पाणी फिरवले जाते, पण नंतर थोडीशी जीव ओतली करून परमेश्वर नामस्मरणाने जेवणास सुरुवात केली जाते. पुढून त्यानागे एक शाश असल्याचे सांगितले जाते, ते म्हणजे हवेतील असणारे जीवजंतूला पाणी फिरवल्याने ते तेथेच अडकून पडतात. जिनेवर पाणी घेतल्याने घसा ओला होतो आणि गिळण्याची प्रक्रिया सुलभ होते, ठसका लागत नाही. असे यामागेचे विज्ञानाचे तत्त्व असल्याचे दिसते. पाखंडी लोकांवर प्रहार केला प्राणीमात्रावर दयाभाव दाखविला, सन्मार्गाने जीवन जगण्याचा उपदेश केला. संत कोणास म्हणायचे? याबाबत ते म्हणतात,

"जे का रंजले गांजले त्यानी म्हणे जो अपुले,
तोचि साधु ओळखावा देव तेथेचि जाणावा"

संतान प्राप्तीसाठी शीर्ष जननक्षम असावे

संतान सुख ही प्रत्येकाची इच्छा असते. त्यासाठी विर्याची गुणवत्ता असावी लागते. बर्याचदा स्त्री पुरुषात काही दोष असतात. परंतु कोणत्याही कारणाने मूल होत नाही झाले, तर समाजमन निराश बनते, अशा वेळी अनेक प्रकारच्या अंध-विश्वास आला बळी पडते. शहर, महानगर व खेडे अशा सर्व ठिकाणी राहणाऱ्या व्यक्ती अनेक उपाययोजना वक्त्या, कोंबड्या, अंगारे-धुपारे आणि साधुगुवाच्या मागे लागतात, असे वास्तव चित्र आहे. मात्र याबाबतीत वसंत ऋतूत एखाद्या वृक्षाला फुले फळे लागत नसतील, तर तो बहुते नसेल तर त्यात ऋतुचा दोष नाही. तसेच वांज स्त्रीला मूल होत नसेल, तर त्यात नवऱ्याचा दोष अथवा नवरा नपुंसक असेल तर बायकोने काय करावे? तिका काय दोष नाही.

'नाही निर्मळ जीवन / काय करील सावण /

तैसे वित शुद्ध नाही / तेथे बोध करील काय /

वृक्ष न घरी पुष्कळ / काय करील वसंत काळ /

बाझा न होती नेदुरे / काय करावे नतार /

नपुंसका पुरुषाशी / काय करील बाईत त्यासी /

प्राण गेलिया शरीर / काय करेल वेद्वर /

तुका म्हणे जीवनेदीण / पीक नव्हे नव्हे जाण /

या वरील अमंग रचनेतून तुकोबाने खरसा अर्थात समाजात वास्तव काय असावे खरे कोणते व्यवहारात कशाला महत्त्व आहे, हे रचनेतून विशाल गेले आहे. २१ व्या विज्ञान युगातही शिंयांनाच आपली प्रथम आहे, दोषी धरते जाते. पुरुषांचा दोष कोणी शोधत नाही मात्र सत्यता पडताळून पाहणे आवश्यक असते. नवससायास पुत्रकामेष्टी यज्ञ होमहवन व्रतयैक्य आधी करण्यावर लोकांचा भर दिसतो. अंधश्रद्धेला खतपाणी देणे, समाजाला तुकाराम महाराज सार्य असा सवाल करता,

'नवसे कल्या पुत्र होती / तरी का करणे लागे पती !'

हुंडापद्धतीवर प्रहार

भारतीय समाजव्यवस्थेत हुंडापद्धती एक कलंक आहे. समाजातील शततेचे अशांततेत रूपांतर, माणसाला माणूस बनविणारी, समाजाला विषयकलेपासून विघातकतेकडे घेऊन जाण्यासाठी ही कारणीभूत हुंडापद्धती आहे. सामान्य माणसाने यावर आवाज उठवला पाहिजे, ही पद्धती समूळ नष्ट होणे, अत्यंत गरजेचे आहे. त्यासंदर्भात ते पुढील रचनेत मांडतात

"हत्ती हंडून दाखित बणा / करिती तेकीची धारणा /

रसे धर्म झाले कली / पुण्य रंक पाप बळी /

भंडाराच्या डोंगरावर तुकाराम महाराज ध्यानसाधना गेले असतांना एके दिवशी गाव्यातील युद्धील गंडळीनी त्यांना भेट करण्यासाठी सीता तिकडे पाठविले होते.

तुळशीचे वैश्वामिक महत्त्व

अंगणातील तुळशी वृंदावनाला भारतीय संस्कृतीमध्ये गोंगल्याचे प्रतीक मानतात. हिंदुत्वाचे आणि गृहीणीच्या भाव भक्तीचे प्रतीक आहेत. त्याचप्रमाणे सर्वाधिक औषिसजन देणारी यनस्पती आरोम्यजयी असल्याने तिचे सर्वांनी जतन संवर्धन करणे, आवश्यक आहे. वैष्णवांच्या गळा तुळशीच्या भाळा म्हणजेच विठोबाच्या कृष्ण रूपातील वृंदावनातील तुळशीचा तळा याबाबतीत तुळशीचे महत्त्व तुकारामांनी अधिरेखित केले आहे.

'जयाविचे हरी ! तुळशी वृंदावज ! नारी ते स्मशान गृह जाणा'

बळीराजा विषयीची आत्मीयता

जगाचा पोशिंदा बळीराजा शेतकरी. शेतकरी सुखी तर सगळे सुखी, परंतु याच बाबतीत त्यांच्या विषयीची कृतज्ञता व्यक्त करणे, प्रत्येकाचे कर्तव्य आहे. तुकारामांनी त्यांच्यासाठी आठवण म्हणून दीपावली पाडव्याच्या दिवसाची आठवण म्हणून बलिप्रतिपदा राण साजरा करतात. बळी शेतकऱ्यांचा प्रतिनिधी-

'इजायीज टळो, बळीचे राज्य येजो'

मानवी जीवनाचे तत्त्वज्ञान

संत तुकाराम महाराजांनी समाजजीवन व्यवहारातील सत्य आपल्या अनेक अंगं रचवणांमधून रेखाटले आहे. सुखाचा क्षण कमी असला, तर दुःखाचा क्षण व्यावहारिक जीवनात अधिक हे तत्त्वज्ञान आहे. सुख दुःखातून मानवी जीवन परिपूर्ण बनते. तुकाराम महाराजांचे अंगं गाथा एकूण ४०९२ अंगंरचना समाविष्ट आहेत. त्यातील लोकप्रिय

'कन्या सासुरासी जाए, मागे परतलेनी जाहे

तैसे झाले माझ्या जीवा, कधी भटसरी केशवा ।

सुख पाहता जयापाडे । दुःख परतपावडे ।

शुभ बीजायोटी फळे रसाळ गोजटी

तुका म्हणे तोंचि संत, तोंचि जनाचे आघात ।।

दया, क्षमा शंती तेथे देवाची वसति ।

निश्चयाचे बळ । तुका म्हणे तोंचि फळ ।।

पर्यावरण पूरक विचार

तुका म्हणे देवा । कस नित्त केसी धव्या ।।

कुटुंबकल्याण राष्ट्रीय कार्य

संत तुकाराम महाराजांनी लोकसंख्या ही सर्व सभस्वांचे मूळ असल्याचे त्याकाळी सांगितले होते. प्राथमिक गरजा अन्न, वस्त्र आणि निवास अशा मुलभूत गरजांना भरून सांगण्यात लोकसंख्येचा भस्मासुर हे मुख्य कारण आहे.

'कस कोरे झाली फार । किंवा न साहे करार ।

म्हणोनि केसी सांडी । घाल घेउन्नी त्हाहे तोंडी ।

करू कल्याती । तुज भंडणे भावेली ।

तुका म्हणे हवि । घरी झाले यरवि ।।'

घरात शंतता न राहण्याचे कारण म्हणजे पोरवडा फार असणे, लोकांची भंडणे येणे, प्रपंचात बळ य समाधान,बटबट्टी अनेक प्रकारे दुःखे घाला कारणीभूत ठरतात, ते म्हणजे लोकसंख्या प्रचंड असणे, अशा परिस्थितीत दाताच्या कण्या केल्या तरी ते एकत्र येत नाहीत. परिणामी संतती गोजकी असावी असे स्पष्ट केले आहे.

व्यसनमुक्तीचा संदेश

व्यसन हे मानवासाठी अत्यंत घातक असून प्रत्यक्ष संकट. नाना प्रकारची व्यसने असतात. विडी,काडी,माडी, ताडी अशा स्थलकालांतप्ये अनेक व्यसनांनी सामान्य लोकांच्या घरादाराची प्रपंचकी राखणगोळी केेली. पान खाणे, गोहत्या समाज, तंबाखू, चिनीम नाकातून धूर काढणे, म्हणजे प्रपंचाचे घाटोळे तसे. या अनुबंधाने तुकाराम महाराज निरिस्तात

'घाने जो खाईत बैसोनि । घडत तयाती गोलत्या ते ।

तमाखू ओईनि काटीत जो धूर । कुडेल ते घर तेणे पाये ।

जात हीती पाळी उडती यमदंड । त्याचे काळे तोंड तुका म्हणे ।।'

वास्तविक आज शासकीय स्तरावरून व्यसनमुक्तीसाठी अनेक उपाय योजना होताना दिसतात, परंतु त्याचे दुष्परिणाम तुकाराम महाराजांनी अभंगातून सांगितले, त्यांची दूरदृष्टी दिसून येते.

परस्वी मातेरामान

संत तुकारामांनी परस्वीला मातेरामान मानले, उग्रपती शिवराय, स्वामी विवेकानंद

यांच्याप्रमाणेच त्यांचे परस्वीविषयीचे मत राहिले आहे. ते आपल्या अभंगातून

'जाईये जो माये न करी सायार ।

आम्ही विष्णुदास तैरो न हो ।।

माणूस हा निसर्गातील एक घटक आहे. माणूस आणि निसर्ग यांच्यातील अतूट नाते असून एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. आज वृक्षारोपण पर्यावरण संवर्धनासाठी जनजागृती तदावधीचा खर्च करून विविध माध्यमातून केले जात आहे. हे महत्वाचे कार्य तुकाराम महाराजांनी केले, ही बाब खरोखरच अत्यंत महत्वाची आहे. माणूस पशुपक्षी प्राणी, नदी-नाले, पर्वतराई इत्यादिचे संरक्षण करण्याची प्रेरणा त्यातून दिलेली आहे.

'वृक्षवल्ली अमृत्यु सौंदर्ये कनकरी । पक्षीही सुख्ये आळयितो'

जशास तसे असावे

तुळ्यांनी समाजात चांगलाच चोप दिला, मदोत्तम होऊन गाजलेले यांना नावे निर्णय घेऊन फिरणार्यांना शाब्दिक-सरळ शब्दात केलेला उपदेश पचत नाही. अशांना अतिशय तीव्र शब्दात ते भूमिका मांडतात,

'जैसासाठी तसे द्यावे, हें बरये कळलेसे ।

ठकस मसळका जोडा, हें धडुजुका लागारी ।

एकमेगीचे भांडे तुका । नाही धोका जीवित्ये ।।'

आपण आपल विचार न करता दुसऱ्यांना सुख आनंद देण्यासाठी धडपडतो. एण ते एखाद्या विशिष्ट मर्यादेपर्यंत स्वीकारा त्यानंतर मात्र त्यास 'ठकस मसळका' अशी भूमिका असावी, असे सांगतात. या विषयीचे चिंतन पुढील रचनातून

'आमस घरी धन शब्दांचीय रते । शब्दांचीय शरये धन्य करू ।

शब्दचि आयुच्या जीवाचे जीवन । शब्द यादू धन जनलोका ।।

तुका म्हणे पल शब्दचि हा देय । शब्दचि गौरव पूजा करू ॥'

मानवी जीवनाच्या विविध प्रकरणांच्या उत्कट अनुभवांना अत्यंत आपायण शब्दात सावर करणारा एक शब्दप्रभू, आदारशः सर्वत्रच पणाला लावून सांस्कृतिक व सामाजिक अत्याकांच्या विरोधात बंड धोरट्याचा, एक आदर्शन धीर, योद्धा, प्रतिभावंत भक्त, या त्रिन्दी भूमिकांचा एकत्र मिलान झालेला महापुरुष, म्हणजे विद्रोही, यधी, संत तुकारामांनी उपदेश केला. त्यात एके ठिकाणी

'धोनावे खरे, धोलावे खरे । कोणाच्याही मानवर पादू नये घरे ।

धोडवयात रामाण, धोडवयात रामाजाण । शब्दातुळे हेंगल, शब्दातुळे हेंगल ।

शब्दाचे हें जंगल । जगून रहाय, जिमेवरी ताळा ।

सर्व सुखदाता पाणी, पाणी, माणी माणू नये ।।'

निष्कर्ष

- 'जगाच्या कल्याणा संताची विद्रोही' हे ग्रीड वचन तुकाराम महाराजांचे एकूण जीवन कार्याकडे पाहिल्यास ते सार्थ ठरते. संत तुकाराम आणि व्यावहारिक दृष्टिकोनावर आधारित विज्ञानिष्टा अधिष्ठित अंगंग रचना केली.
- सामाजिक, धार्मिक, सांस्कृतिक आणि आर्थिक अशा विविध विषयावर अतीतिक अशी तत्त्वज्ञानाची मांडणी करणारी त्यांची रचना केली आहे.
- ज्ञानी धर्म, अंध-श्रद्धा, गरीब, श्रीमंत अशा युरसदलेल्या विचारांच्या लोकांना एकाच व्यासपीठावर आणण्याचे कार्य त्यांनी केले आहे. आपल्या लेखणीद्वारे चिरंतन मूल्य, स्वातंत्र्य, समता, बंधुत्व, सामाजिक न्याय व नैतिकतेची शिकवण त्यांनी बहूजन वर्गांना दिली आहे.
- यास्वरी संप्रदायातील तुकाराम महाराजांचे कार्य संपूर्ण मानवतेसाठी दीपस्तंभाप्रमाणे आहे. धार्मिक विचारवृत्त सामाजिक परिवर्तन कर्मकांडावर आघात टांगीपणावर प्रहार केला संत तुकारामांनी दया, क्षमा, शांती, अहिंसा व परोपकार या विचारांची बीजारोपण केले आहे. संत तुकारामांना त्यांच्या सामाजिक प्रबोधनाच्या कार्याबद्दल लोक शिवाकाची उपासना दिली जाते.
- समाजजीवनात 'अंतरीचे धावे स्वभावे माहेरी' या तत्त्वाप्रमाणे आपसे संबंध आपण आपल्या चाणीवून निर्माण व निर्धारित करत असतो. अशा या शब्दांना अत्यंत महत्त्व आहे. संत विचार कलापेवतरी तितकेच महत्त्वाचे आहेत. आपल्या संस्कृतीचा अन्वगोल ठेवा आहे.
- तुकाराम महाराजा प्रमाणेच अनेक संतांच्या विचारात विज्ञाननिष्ठा दिशून येतात. अनेक संत व त्यांचे मौलिक विचार म्हणजे अनुभव रूपी विचापीठाचे विचार आहेत.

संदर्भ ग्रंथे

1. डॉ.चांदकडकर तुषार 'संतसाहित्य व लोकसाहित्य' 'कुसुमायज प्रकाशन',नाशिक
2. शेणोलीकर इ.श्री. 'प्राचीन मराठी साहित्याचे स्वरूप' (आयुती ५,१९९४) 'पडके युक्त स्टोअर्स', कोल्हापूर
3. गंगाडे भातचंद्र 'तुकाराम' 'साकेत प्रकाशन', औरंगाबाद
4. डॉ. मोहरीर ल. का. 'संत तुकारामांची जीवननिष्ठा'
5. प्रा. शेळके /डॉ.गंडारे 'प्राचीन मराठी साहित्याचा इतिहास' फैलास पब्लिकेशन्स, औरंगाबाद
6. डॉ. पाटणे यशवंत 'जगाच्या कल्याणा संताची विद्रोही' संस्कृती प्रकाशन, पुणे.